

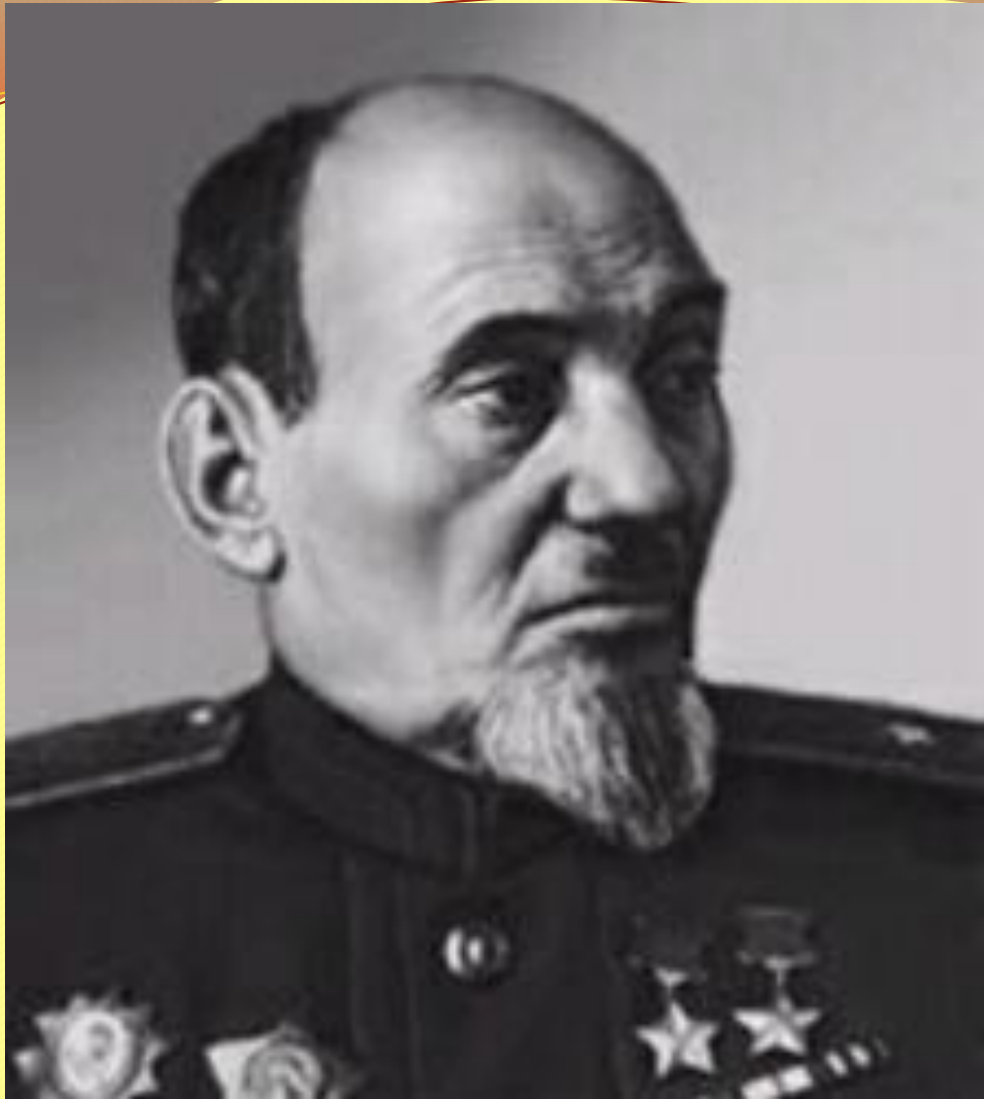
Міністерство охорони здоров'я України
Лебединське медичне училище ім. проф. М.І. Сітенка

Проект

Партизанський генерал - Сидір Ковпак

Автор проекту:
студентка 2 курсу
групи ф «А»
Калашник Альона
Керівник проекту:
Корчменко О.С.

Лебедин – 2012 р.

Сидір Артемович Ковпак

МЕТА ПРОЕКТУ:

З'ясувати походження
Ковпака, визначити
принципи формування
партизанського загону,
особливості
партизанської тактики,
охарактеризувати рейд в
Хінельські, Карпатський
рейд. Дослідити
оригінальність тактики
Ковпака.

ПЛАН

ВСТУП

1. Походження.
2. Створення Ковпаком партизанського об'єднання
3. Започаткування партизанської тактики
4. Рейд в Хінельські.
5. Звання Героя Радянського Союзу.
6. Карпатський рейд.
7. Перейменування в першу Українську партизанську дивізію.

ВИСНОВОК

С. А. Ковпак

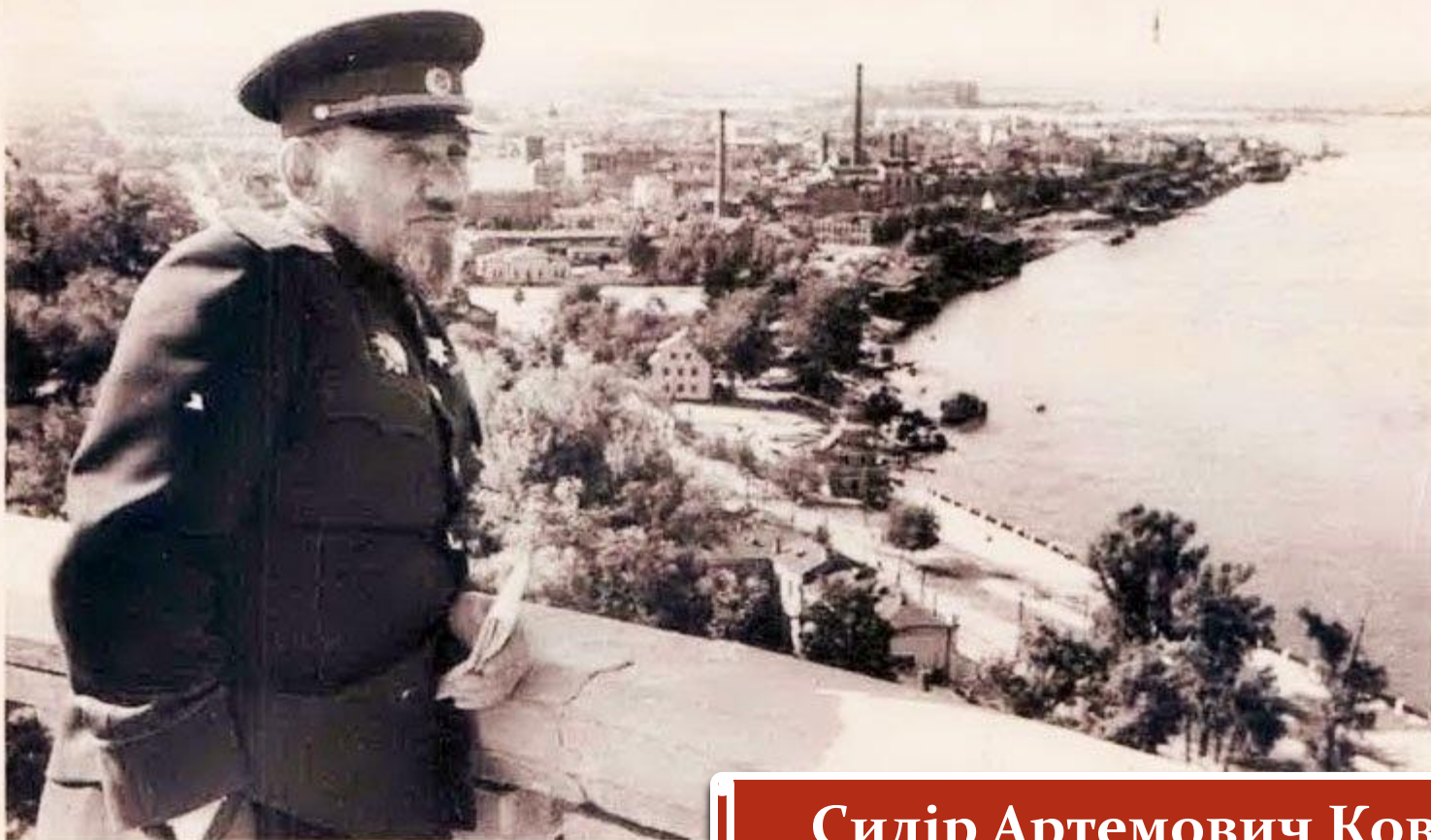
ВСТУП

**Ковпак Сидір
Артемович** —

керівник
радянських
партизанських
загонів в
Україні,
генерал-майор,
двічі Герой
Радянського
Союзу (1942,
1944).

С. А. Ковпак

Сидір Артемович Ковпак

Походження

Народився 26 травня (7 червня за н. ст.) 1887 у селі Котельва (нині смт, Котелевський район, Полтавська область) на Полтавщині у багатодітній сім'ї, що налічувала одинадцять душ.

Ковпаківці

Формування партизанського загону

У серпні 1941 року партійна організація Путивля практично в повному складі - крім її раніше мобілізованих членів - перетворилася в партизанський загін. Це була одна з багатьох партизанських груп, створених у зручному для партизанської боротьби лісистому трикутнику Сумської, Брянської, Орловської і Курської областей, що стали базою усього майбутнього партизанського руху.

Ковпак під час Карпатського рейду,
розмовляє з місцевими жителями

Партизани Ковпака уникали тривалого перебування в рамках якого-небудь визначеного району. Вони робили постійні тривалі маневри у ворожому тилу, піддаючи несподіваним ударам віддалені німецькі гарнізони.

Командир 1-ї Української партизанської дивізії
Сидір Артемович Ковпак (другий ліворуч) на
нараді зі штабом.

Так народжувалася знаменита рейдова тактика партизанської боротьби, у якій без праці угадувалися традиції і прийоми революційної війни 1918-21 років - прийоми, відроджені і розвинуті командиром Ковпаком.

Ковпак серед партизанів

В кінці 1941 року бойовий загін Ковпака здійснив рейд в Хінельські, а навесні 1942 року - в Брянські ліси. Загін поповнився до п'ятисот чоловік і непогано озброївся.

Командири партизанських формувань
спілкуються один з одним після вручення
урядових нагород

В кінці весни 1942 за зразкове виконання бойових завдань в тилу ворога, проявлений героїзм, Ковпак був удостоєний звання Героя Радянського Союзу, а його соратник Руднєв, який відсидів термін перед війною як ворог народу, - орденом «Знак Пошани».

Ковпаківці під час Карпатського рейду

Влітку 1943 року його з'єднання починає **Карпатський рейд**. З'єднання пройшло більше 10 000 кілометрів, борючись з бандерівцями, регулярними німецькими частинами і елітними військами СС генерала Крюгера. В результаті операції була на довгий час затримана доставка бойової техніки і військ противника в район Курської дуги. Через кілька тижнів у Житомирських лісах вони знову з'єдналися в один грізний загін.

Семен Руднев та Сидір Ковпак

Під час Карпатського рейду Семен Руднев був убитий, а Сидір Артемович важко поранений в ногу. В кінці 1943 року він відбув до Києва на лікування і більше не воював. За успішне проведення операції 4 січня 1944 генерал-майор Ковпак отримав вдруге звання Героя Радянського Союзу.

Ковпак у Києві

У лютому 1944 року партизанський загін Сидора Ковпака був перейменований в однойменну першу Українську партизанську дивізію.

Ковпак і справді був незвичайним командиром - він уміло поєднував свій величезний досвід солдата і господарського працівника з новаторською сміливістю в розвитку тактики і стратегії партизанської боротьби.

ВИСНОВОК

Біографія нашого відомого земляка Сидора Артемовича Ковпака вирізняється фактами, що неспростовно засвідчують визнання його безпрецедентної мужності та військового таланту за різних урядів та епох: за часів царської Росії Микола II нагородив його двома Георгіївськими хрестами, Верховна Рада СРСР двічі, у 1942 та 1944 роках, присвоїла звання Героя Радянського Союзу, нині, у незалежній Україні, пам'ять про нього вшановують на державному рівні.

Вручення квітів двічі Герою
Радянського Союзу